

Má ešte iba 21 rokov, no v svetovom lyžiarskom „cirkuse“ dosiahla úspechy, o ktorých sa iným môže iba snívať. Po zisku zlatej medaily na Majstrovstvách sveta juniorov 2014 sa rodáčka z Liptova Petra Vlhová definitívne udomácnila aj medzi najlepšimi seniorskými pretekárkami. Hlad po adrenalíne a víťazstvách jej našťastie nevyhasol a nielen v športe, ale aj v súkromnom živote sa netají vysokými ambíciami. Aj to bol dôvod, prečo sme Petre uštedrili desať otázok priamo na telo.

PETRA VLHOVÁ

SO ŠMINKAMI SA NEKAMARÁTIM

1. V ostatnej sezóne si vyletela do svetovej špičky slalomárov ako kométa. Čo ťa vystrelilo do tohto elitného klubu?

Pomohol mi určite tvrdší tréning. Okrem Álp trávim najmä v lete veľa času suchou prípravou v domácom prostredí. Často sa trénujem na Štrbskom plese, kde mám výborné podmienky a skvelú regeneráciu. Nikto zrejme neočakával, že po uplynulej sezóne budem šiesta. Veľmi sa z toho teším a dodalo mi to veľa sebadôvery. Musím však ešte dospieť, stabilizovať výkony a viac sa vo Svetovom pohári udomáčniť. Verím, že potom budem schopná dosahovať aj lepšie výsledky.

2. Víťazstvom v švédskom Aare si sa katapultovala do absolútnej svetovej špičky a strhla si na seba pozornosť odbornej i laickej verejnosti. Ako

sa vyrovnávaš s rastúcim záujmom o tvoju osobu?

Musím sa priznať, že je to pre mňa niečo nové a najmä po pretekoch v Aare sa na mňa začala valiť obrovská lavína požiadaviek zo všetkých strán. Každý chcel zrazu so mnou robiť rozhovory, moja internetová stránka takmer skolabovala a na sociálnych sieťach som dostávala toľko správ, že by som sotva zvládla čo i len čítať ich. Učím sa vyrovnávať s popularitou a hľadám spôsoby, ako uspokojiť čo najviac fanúšikov, no zároveň nepresediť zvyšok života za počítačom (smiech).

3. Pre mnohých Slovákov bol vrcholom lyžiarskej sezóny prvý marcový víkend, keď Svetový pohár po vyše troch desaťročiach konečne zavítal aj pod Chopok. Ako si vnímala tento fakt?

Tešila som sa na toto podujatie celú sezónu a bolo to niečo fantastické. Vidieť pokope toľko fanúšikov, ktorí vás ženú dopredu a čakajú dobrý výsledok, mi veľmi pomáhalo, no čiastočne aj zväzovalo ruky. Druhé kolo mi síce nevyšlo podľa predstáv, ale ľudia sa bavili a odchádzali domov spokojní. Teší ma, že aj vďaka našim výsledkom sme s Veronikou vyvolali na Slovensku lyžiarsku eufóriu, ktorá by mohla trvať čo najdlhšie.

4. Ako sa vyrovnávaš s neúspechom po nevydarených pretekoch? Emóciám sa očividne nie vždy dokážeš ubrániť a občas sa na tvári objaví aj slza...

Dá sa povedať, že ma to po pretekoch hnevá ešte nejaké dve-tri hodiny, možno ešte večer, ale potom sa už snažím na to nemyslieť. Nasleduje nový deň, nová šanca, prídu predsa

Myslím si, že každý občas padne a potom zase stúpa. Záleží len na tom, ako človek k tomu pristúpi a ako sa s tým dokáže popasovať.

Petru sme vyspovedali počas letného tréningu v Hoteli FIS na Štrbskom Plese.

ďalšie preteky, v ktorých môžem ukázať, čo je vo mne. Čo bolo, bolo a treba sa pozeráť dopredu.

5. Máš medzi súperkami na svahu aj nejakú skutočnú kamarátku, alebo ide o čisto profesionálny vzťah?

Asi najlepšie, samozrejme, vychádzam s Veronikou. Je to také kamarátstvo, že sa porozprávame, povieme si, ako sa máme, niečo prehodíme o živote. Nedá sa však povedať, že s inými babami by sme boli nejaké super kamarátky, to nie. Každá je však super a máme tam dobré vzťahy.

6. Počas Svetového pohára v alpskom lyžovaní v Jasnej ťa obliekli do krásnych šiat a profesionálne nalíčili. Ako si sa cítila v inej, ako športovej úlohe?

Je pravda, že v športovom sa cítim lepšie. So šatami nie som príliš kamarátka, no keď je príležitosť obliecť si ich, rada si ich na seba dám, ale rozhodne to nie je každý deň. To isté platí aj o topánkach na vysokých

podpätkoch. Musím sa však pochváliť, že doteraz som si na nich nevyvrtla členok (smiech).

7. Ako často zvykneš siahnuť po mejkape a líčidlách?

Nekamarátim sa s nimi vôbec, ja sa takmer nemalujem. Mejkap používam len keď idem na nejaký slávnostný večer, alebo keď je to skutočne nevyhnutné, no inak ma namaľovanú sotva uvidíte.

8. O športovcoch je známe, že radi a pomerne dosť veľa jedia. Aký máš vzťah k vareniu, skúšala si už niekedy pripraviť nejaké zložitejšie pokrmy?

Skúšala, ide mi to celkom fajn a postupne sa učím variť, aj keď toho času nie je teraz veľa. Mám však upravenú stravu, tak sa snažím pripravovať si špeciálne jedlá. Študujem na hotelovej akadémii, tak sa postupne učím a myslím si, že mi to ide celkom fajn.

9. Vysokou postavou vzbudzuješ rešpekt nielen u súperiek, ale aj u mnohých mužov. Vedela by si si po svojom boku predstaviť nižšieho partnera?

To určite nie, pretože mne to strašne prekáža (smiech).

10. Nie je tajomstvo, že sa nevyhýbaš adrenalínu a nedávno si si bola zalietáť vo veternom tuneli. Zvykneš niekedy uletieť aj v bežnom živote?

Myslím si, že každý občas padne a potom zase stúpa. Záleží len na tom, ako človek k tomu pristúpi a ako sa s tým dokáže popasovať. Ja som zatiaľ na stúpajúcej krivke a nič iné neriešim. Som mladá a snažím sa užívať si život, kým je na to príležitosť.

